

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 34983

гр. София, 04.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 177 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ

като разгледа докладваното от НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ Гражданско дело № 20231110140882 по описа за 2023 година

намери следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, уточнена с молба от 21.08.2023 г., подадена от П. А. С. срещу „Е.А.Т.“ ЕАД, с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 10 524,42 лева, представляваща дължимото обезщетение поради прекратяване на трудовото му правоотношение след придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, в размер на brutното трудово възнаграждение в рамките на шестмесечен срок, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Ищецът претендира осъждането на ответника и за сумата от 2811,26 лева – мораторна лихва, начислено върху стойността на главния дълг за периода от 01.01.2021 г. до 19.07.2023 г. Ведно с исковата молба са представени документи, за които е направено искане да бъдат приети като писмени доказателства по делото. Направено е и искане за допускане на съдебно – счетоводна експертиза.

Ответникът в срока по чл. 131 ГПК е подал писмен отговор на исковата молба. Взима становище за неоснователност на исковете. Представя документи с искане да бъдат приети като доказателства по делото.

По направените доказателствени и други искания:

Съдът намира исковата молба за допустима и редовна. Приложените с исковата молба и отговора на исковата молба документи следва да се приемат като писмени доказателства по делото. Доказателственото искане на ищеца за назначаване на съдебно – счетоводна експертиза по делото следва да бъде оставено без уважение, тъй като обстоятелствата, чието установяване се иска не са спорни между страни. На основание чл. 140, ал. 3 ГПК с настоящото определение съдът съобщава на страните проекта си за доклад по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, във вр. с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **06 ноември 2023 г. от 14:10 ч.**, за която дата да се призоват страните.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговора на исковата молба документи като писмени доказателства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за допускане на съдебно – счетоводна експертиза по делото.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТА ЗА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО, както следва:

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърдение, че на 01.05.2010 г. постъпил на работа в „С.“ АД по силата на сключен с работодателя трудов договор № 32 от 28.04.2010 г. Твърди, че считано от 21.10.2013 г. била вписана промяна в наименованието на дружеството – работодател от „С.“ АД на „Е.А.Г.“ АД. По силата на трудов договор № 94/31.05.2019 г. възникнало трудово правоотношение между ищеца и „Е.А.Т.“ ЕАД, представлявано от изпълнителния директор В.Т., което било прекратено със Заповед № 195/30.10.2020 г., считано от 04.11.2020 г. Навежда доводи, че е полагал труд в посочените дружество в продължение на десет години, шест месеца и три дни, като доколкото упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст, счита че на основание чл. 222, ал. 3 КТ ответникът му дължи обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за срок от шест месеца. Поддържа, че са реализирани елементите от фактическия състав на правото му по чл. 222, ал. 3 КТ, който включва кумулативното наличие на прекратено трудовото правоотношение и придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Началната дата, считано от която му била отпусната пожизнена пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 КСО била 10.03.2016 г. Счита, че посочените дружества, в които е престираал труд по трудово правоотношение се характеризират като „група от предприятия“ по смисъла на пар. 1, т. 5 от ДР на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. Твърди, че при съобразяване на датата на прекратяване на трудовото му правоотношение при ответника – 04.11.2020 г., то дължимото обезщетение следва да бъде изчислено на база последно полученото от него brutно трудово възнаграждение за месец октомври 2020 г., в размер на 1754,07 лева. Сочи, че на основание чл. 228, ал. 3 КТ, дължимото обезщетение е следвало да му бъде изплатено от ответника до края на месец декември 2020 г., поради което са налице основания за претендиране на мораторно обезщетение, считано от 01.01.2021 г. Поддържа, че въпреки изпратена до ответника покана за доброволно изплащане на обезщетението към настоящия момент липсва изпълнение на изискуемото вземане. В тази връзка, моли съда да осъди ответника да му заплати обезщетение поради прекратяването на трудовото му правоотношение след придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 10 524,42 лева, ведно със законната лихва за забава от датата на исковата молба до окончателното изплащане на дълга, както и мораторно обезщетение на стойност 2811,26 лева, начислено върху стойността на главното вземане за периода 01.01.2021 г. – 19.07.2023 г. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът подава отговор на исковата молба. Навежда доводи за неоснователност на предявените искиви претенции. Потвърждава наличието на сключен с ищеца трудов договор от 31.05.2019 г., който бил прекратен със Заповед № 195/30.10.2020 г., считано от 04.11.2020 г. Оспорва наличието на предпоставките за изплащане на претендираното обезщетение по аргумент, че ищецът е придобил право на пенсия за

осигурителен стаж и възраст на 10.03.2016 г., което предшества възникването на трудовото му правоотношение с ответното дружество. Отбелязва, че към датата на придобиване на правото на пенсия на ищеца, същият е бил служител в „Е.А.Г.“ АД. Поддържа, че задължен по смисъла на чл. 222, ал. 3 КТ е бил работодателят, при когото е било придобито правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст, а именно „Е.А.Г.“ АД. Твърди, че не са налице основания за ангажиране на отговорността му. Не оспорва размера на полученото от ищеца брутно трудово възнаграждение за месец октомври 2020 г. Моли съда да отхвърли предявените иски като неоснователни.

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание по чл. 222, ал. 3 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Съдът обявява за безспорни в отношенията между страните фактите свързани с наличието на трудово правоотношение помежду им, възникнало по силата на сключен трудов договор № 94/31.05.2019 г., което било прекратено със Заповед № 195/30.10.2020 г., считано от 04.11.2020 г. Като безспорен следва да бъде отделен и фактът относно полученото последно трудово възнаграждение от ищеца, дължимо за месец октомври 2020 г., на стойност 1754,07 лева.

В тежест на ищеца е да докаже по делото пълно и главно следните обстоятелства: **1/** прекратяване на трудовото правоотношение с ответника след придобиване на правото му на пенсия за осигурителен стаж и възраст; **2/** придобитият, в качеството му на служител при работодателя – ответник и свързаните с него дружества, представляващи „група от предприятия“, десетгодишен трудов стаж през последните двадесет години; **3/** стойността на дължимото обезщетение. По отношение на иска с правно основание по чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на главен изискуем дълг и изпадането на ответника в забава, както и размера на дължимото мораторно обезщетение.

При доказване на горните обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже погасяването на дълга, респективно правоизключващите отговорността му факти.

УКАЗВА на страните, че в случай че отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните. На ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____